

denne bestemmelse kunne bemyndiges til at foretage forkyndelse i borgerlige sager uden forudgående beskikkelse i tilfælde, hvor anden forkyndelsesform har vist sig forgæves. Bestemmelsen giver mulighed for at begrænse politiets forkyndelser i straffesager eventuelt således, at politiet helt fritages for at foretage forkyndelser i visse grupper af sager. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for en indskrænkning af politiets bistand i tilfælde, hvor forkyndelse ikke har kunnet iværksættes i overensstemmelse med reglerne i §§ 155-157.

Til nr. 2.

Til § 153.

Gældende bestemmelse § 153, stk. 1 og 2.

Efter § 153, stk. 1, skal processuelle meddelelser i borgerlige sager, for så vidt ikke loven eller overenskomst mellem parterne medfører undtagelse, foregå ved stævningsmand eller i visse tilfælde ved politiet. Efter § 153, stk. 2, gælder det samme i straffesager med hensyn til visse nærmere angivne meddelelser til sigtede, vidner og syns- og skønsmand. Påbudet om forkyndelse gentages dog i de fleste tilfælde i de bestemmelser, hvor de pågældende meddelelser er omtalt.

Bestemmelserne i § 153, stk. 1 og 2, er ikke medtaget i retsplejerådets udkast, idet der efter rådets opfattelse i de enkelte bestemmelser, som foreskriver, at der skal gives meddelelse, bør tages stilling til, om meddelelsen skal forkyndes.

For så vidt angår borgerlige sager finder justitsministeriet imidlertid, at denne ændring bør afvente retsplejerådets kommende betænkning om behandling af borgerlige sager og betænkning fra udvalget angående revision af reglerne om udlæg og udpantning m. v. I de lovudkast, der er indeholdt i disse betænkninger, vil der være taget stilling til, hvilke meddelelser der skal forkyndes. Den gældende bestemmelse i § 153, stk. 1, foreslås derfor opretholdt indtil videre med enkelte sproglige ændringer, jfr. *stk. 1*.

Den gældende bestemmelse i § 153, stk. 2, om, hvilke meddelelser i straffesager, der skal forkyndes, foreslås derimod i overensstemmelse med retsplejerådets indstilling ophævet og erstattet af en ny bestemmelse i *stk. 2*, hvorefter forkyndelse kun skal ske i straffesager, når det er bestemt i retsplejeloven. I forbindelse hermed foreslås der i de bestemmelser, hvor påbudet om forkyndelse efter § 153, stk. 2, ikke er gentaget, indsat bestemmelser om forkyndelse. Dette gælder retsplejelovens § 175, stk. 1, § 178, stk. 2 og § 932, stk. 1, jfr. forslagens nr. 3, 4 og 9. Efter den gældende bestemmelse i § 153, stk. 2, nr. 1, skal der ske forkyndelse for sigtede af be-

visfortegnelse. Denne bestemmelse, der formentlig har sammenhæng med procesordningen før retsplejeloven, efterleves ikke i praksis, idet reglerne i § 832, stk. 2, og § 840 om forkyndelse for taltalte af anklageskrift og stævning antages udtømmende at angive, hvilke forpligtelser anklagemyndigheden har med hensyn til forkyndelse af processkrifter for taltalte. Efter § 835 skal en genpart af bevisfortegnelsen sendes til forsvareren.

Til § 154.

Gældende bestemmelse § 165.

Retsplejerådets udkast § 153.

Bestemmelsen svarer bortset fra sproglige ændringer til gældende ret.

Til § 155.

Retsplejerådets udkast § 155, stk. 1, og § 156.

Efter retsplejerådets forslag skulle forkyndelse fremtidig ske ved brevforkyndelse, medmindre det på forhånd måtte antages, at modtageren ikke ville tilbagesende genparten eller modtagelsesbeviset, eller andre grunde talte imod at anvende brevforkyndelse. Rådet har lagt vægt på denne forkyndelsesforms enkle karakter og de ringe omkostninger, der er forbundet dermed.

Efter de udtalelser, der er afgivet om retsplejerådets forslag, har justitsministeriet ikke ment at burde følge dette forslag. Man har i stedet i § 155 indsat en bestemmelse, der giver den, der iværksætter forkyndelsen, mulighed for at vælge mellem brevforkyndelse, postforkyndelse og stævningsmandsforkyndelse. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 156.

Retsplejerådets udkast til § 155, stk. 2.

Bestemmelsen svarer til rådets udkast.

Til § 157.

Gældende bestemmelser §§ 155-157, § 158, stk. 1 og 2, og §§ 163 a-e.

Retsplejerådets udkast § 157.

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til retsplejerådets udkast. *Stk. 1, nr. 2, litra a*, er dog ændret således, at forkyndelse, såfremt adressaten bor til leje, kan ske både for udlejer og dennes ægtefælle.

Ved bestemmelsen indføres en udvidet adgang til at foretage forkyndelse på arbejdspladsen. Som anført i rådets udtalelse bør forkyndelse dog normalt ske på bopælen, hvis der kan træffes nogen dér, over for hvem forkyndelse kan ske.

Til § 158.

Gældende bestemmelse § 159.